

Sygn. akt V KK 319/22

POSTANOWIENIE

Dnia 13 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w sprawie **T. K.**

skazanego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu przed 9 grudnia 2011 roku w zw. z art. 12 i art. 65 § 1 k.k. po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 13 października 2022 r.

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wobec skazanego wykonania

wyroku Sądu Rejonowego w Pabianicach

z dnia 25 września 2020 r., sygn. akt II K 540/19

zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 27 października 2021 r., sygn. akt V Ka 313/21

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. a contrario

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W złożonej przez obrońcę skazanego T. K. kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 27 października 2021 r., sygn. akt V Ka 313/21 został sformułowany wniosek o wstrzymanie wykonania w zaskarżonej części wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 27 października 2021 r., sygn. akt V Ka 313/21. Obrońca uzasadniając wniosek wskazał, że podniesione przez niego zarzuty

kasacyjne jawią się jako oczywiście zasadne, co winno skutkować wyeliminowaniem z obrotu prawnego zaskarżonego wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że suspensywność zaskarżonego orzeczenia ma w postępowaniu kasacyjnym charakter ekstraordynaryjny. Obrońca zasadność złożonego wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia motywuje oczywistą słuszością wywiedzionych zarzutów kasacyjnych. Odnosząc się do tej przyczyny wskazać należy, że zgodnie z przyjętą linią orzeczniczą, aby stanowić podstawę zastosowania instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia zarzuty kasacyjne muszą spełniać rygory określone w art. 523 § 1 k.p.k., a zatem wskazywać na naruszenia prawa o charakterze rażącym i mogącym mieć istotny wpływ na treść orzeczenia. Ów rażący stopień naruszenia oceniany być musi in concreto. Na gruncie art. 532 § 1 k.p.k., a więc w ramach kontroli wstępnej, podniesione naruszenia muszą być na tyle doniosłe i jednoznaczne, że już prima facie przekonują o dużym prawdopodobieństwie uwzględnienia kasacji.

Wbrew stanowisku autora kasacji, na obecnym jednak etapie brak było wystarczających podstaw do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Analizując treść wniesionej kasacji w kontekście wymogów dotyczących możliwości zastosowania wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia, nie można uznać, że zostały one spełnione. Nie przesądzając ostatecznego wyniku postępowania kasacyjnego, trzeba stwierdzić, że zawarta w nadzwyczajnym środku zaskarżenia argumentacja nie jest tego rodzaju, aby można było mówić o ewidentnej, a więc oczywistej wadliwości kwestionowanego wyroku sądu odwoławczego.

Z uwagi na powyższe, Sąd orzekł jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

[as]